

fylde, som Ejere let kan fristes af. Ja, vi kunde endogsaa paa enkelte Punkter have ønsket skærpede Bestemmelser i Lighed med, hvad der i Folketinget er blevet bragt i Forslag, men vi giver under de foreliggende Omstændigheder Afkald paa dette Ønske. Det er jo paa det bestemteste bebudet fra Regeringens Side, at et Lovforslag, som nu er under Udarbejdelse, i den kommende Samling vil blive forelagt Rigsdagen. Dette er ogsaa en Anledning til saa længe at bevare den Tilstand, under hvilken man dog i det store og hele har følt, at nyttige Følger indtraadte. Naar et æret Medlem sagde, at da der til Efteraaret kan ventes fremsat et nyt Lovforslag af større Rækkevidde, var der ingen Grund til i Øjeblikket at fastholde det, der hidtil har været gældende, saa forekommer det mig, at det netop er den modsatte Betragtning, der er den naturlige; i en saadan Overgangstid er der ingen Grund til at gøre Forandringer, som paa den ene eller den anden Maade maaske kunde komme til at foregribe, hvad der vil blive Fremtidens Afgørelse.

Jeg skal derfor opfordre til, at man stemmer for Lovforslaget. Helst kunde jeg ønske, at der ikke blev nogen synderlig stor Forhandling om det, fordi det egentlige Øjeblik til en virkelig Forhandling om Boligforholdenes Enkeltheder jo vil være inde, naar det Lovforslag, der nu er varslet til Efteraaret, kommer til at ligge paa Rigsdagens Bord. Men jeg anbefaler altsaa paa mit Partis Vegne, at man tiltræder Lovforslaget, saaledes som det her foreligger.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker det ærede 8de Medlem for 1ste Kredts (C. F. Sørensen), det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) og det ærede 17de tingvalgte Medlem (H. Trier) for deres villige Udtalelser overfor Lovforslaget. Jeg opfatter disse Udtalelser saaledes, at der er Mulighed for at faa Lovforslaget gennemført, omend der maaske kan blive Tale om en mindre væsentlig Ændring. Maaske kan dette ogsaa undgaas; det faar vi nu at se, naar vi kommer til Forhandling i det Udvalg, som jeg forstaaer skal nedsættes, og som jeg heller ikke gør nogen Indvending mod bliver nedsat. Kun beder jeg om, at Udvalgsbehandlingen maa blive saa kort som muligt.

Derimod maa jeg beklage, at det ærede 8de tingvalgte Medlem, nej, det ærede 8de Medlem for 5te Kredts (Johannes Jensen) — jeg beder undskyldt, om jeg løber noget sur i den Nummerering, man har her i Tinget, og som vi ikke kender i Folketinget

— ikke har kunnet give sin Tilslutning til Lovforslaget, men i Virkeligheden blankt har afvist det, og det med den underlige Begrundelse, at vi jo til Efteraaret paa ny skal til at tale om Boligregulering, Boligbyggeri o. s. v., og der saa ingen Grund er til at gøre det i Sommermaanederne. Det er netop det, der er. Der er den gode Grund dertil, at en Række Kommuner, hvis det Lovforslag, jeg her har forelagt, ikke vedtages, staar uden nogen Mulighed for at træffe regulerende Foranstaltninger i Tiden fra nu fremefter. Det er af Hensyn til disse Byers vanskelige Stilling, at Lovforslaget er fremsat. Det ærede Medlem gjorde mange Indvendinger mod Boliglovgivningen i det hele. Han sagde, og ikke med Urette, at Huslejeloven ikke var en Lov, der fremskaffede Boliger. Men Huslejeloven er aldrig forelagt eller vedtaget med den Motivering, at den kunde bidrage noget væsentligt til at fremskaffe Boliger. Huslejeloven er givet for at beskytte Lejerne mod at komme til at betale mere end en rimelig Leje og for at beskytte dem mod at blive opsagt uden at være i Stand til at skaffe sig en anden Lejlighed. Og at der har været særdeles god Grund til at beskytte Lejerne, vidner jo mange Forhold om. Jeg modtager saa at sige daglig Henvendelser fra Lejere rundt om i Landet, ikke blot saadanne Lejere, som skal betale en urimelig høj Afgift for deres Boliger, men ogsaa Lejere, som for Forretningslokaler skal betale mere, end de synes er overkommeligt. Jeg har saaledes forgangen Dag modtaget et Brev fra en forretningsdrivende i en jydsk By. Han beklager sig i høje Toner over, at han er udsat for at komme i saadanne Vanskeligheder, at han aldeles ikke er i Stand til at drive sin Forretning længere, skønt han har boet paa det paagældende Sted i mange Aar, idet han ikke kan udrede den Leje, som nu kræves af ham. Han har foretaget en Opgørelse for den Ejendom, han bor i, og som han har boet i i mange Aar. Af denne Ejendom betales der i 1912 en samlet Husleje paa 5.890 Kr. Den blev i Aarenes Løb sat op til 6.750 Kr. — altsaa med Tilladelse fra de regulerende Myndigheder. Men efter at Reguleringen er ophørt, er Huslejen i vedkommende Ejendom sat op til 19.900 Kr. Den paagældende næringsdrivende opgør ogsaa, hvad han selv har maattet betale mere for sin Butik. Han betalte i 1912 2.850 Kr., han fik i 1920 Lejen sat op til 3.000 Kr., og han har nu i 1924 faaet sin Leje forhøjet til 13.000 Kr.! Jeg synes ikke, det er med Urette, han besværer sig over, at under de Vilkaar kan han ikke